

Захопленыя пошукам

Дзмітрый ПАТЫКА, «Р»

Калі будзе запушчаны Міжнародны лінейны калайдар, на якім працягнецца пошук новых уласцівасцей матэрыі, уклад у гэты праект маладых навукоўцаў — Сяргея Юрэвіча (на здымку злева) і Аляксея Побалю, магчыма, не прагучыць вельмі ўжо эфектна на фоне глабальных дасягненняў. Але сёння, выконваючы заказ расійскіх распрацоўшчыкаў новага паскаральніка, яны ганарацца тым, што такую важную і вельмі займальную справу даверылі іх інстытуту, іх лабараторыі.

Тут, у лабараторыі электрафізікі [Фізіка-тэхнічнага інстытута Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі](#), ёсць унікальная айчынная электронна-прамянёвая ўстаноўка, на якой працуюць і праводзяць даследаванні маладыя навукоўцы — выпускнікі Беларускага нацыянальнага тэхнічнага ўніверсітэта. У нашай краіне яна ў адзіным экзэмпляры. Вось чаму, калі паўстала неабходнасць вырабіць спецыяльныя ніобіевыя рэзанатары для калайдара, які праектуецца ў падмаскоўнай Дубне, заказ быў размешчаны менавіта ў

беларускім фізтэху.

— Ад заказчыка да нас паступаюць лісты асабліва чыстага ніобію — вельмі дарагога, дарэчы, металу, і з яго штампуюцца дэталі рэзанатараў, — тлумачыць Сяргей Юрэвіч. — Наша задача заключаецца ў тым, каб распрацаваць адпаведныя тэхналогіі і ў глыбокім вакууме правесці зварку дэталю паскораным струменем электронаў.

— Іншых спосабаў злучэння хімічна актыўнага металу, якія гарантуюць, што ў зварным шве не застанецца пабочных элементаў, здольных паўплываць на дакладнасць фізічнага эксперыменту, няма, — дапаўняе Аляксей. — Мы адчуваем адказнасць, якая на нас ляжыць, і таму вельмі стараемся.

Дарэчы, дадатковую матывацыю Аляксею дае і тое, што ўзначальвае лабараторыю яго бацька Ігар Леанідавіч — доктар тэхнічных навук, распрацоўшчык гэтай самай электронна-прамянёвай ўстаноўкі. Так што, раз ужо складваецца навуковая дынастыя, сыну марку трэба трымаць.

Аляксей, праўда, не лічыць, што бацька ад яго патрабуе нашмат больш, чым ад калегаў. Хоць і прызнае: так, дзень атрымліваецца як бы ненарміраваны. Заданне ад Ігара Леанідавіча можна атрымаць і ў 10 гадзін вечара, і пазней. Бо жывуць яны разам.

Фота: Валерый ХАРЧАНКА